

[Hartvig Frisch.]

det ærede Medlem her er havnet i et Problem, der næsten minder om de gamle Diskussioner, der har været ført om, hvorvidt det var Jorden, der stod stille, og Solen, der bevægede sig, eller det var omvendt. Det Spørgsmaal har afstedkommet store Kampe i sin Tid, men mon man ikke vedrørende det interessante Problem om de Bevægelser, der her er Tale om, har lidt mere Holdepunkt, end man for Hundreder af Aar siden havde vedrørende det andet Problem? Jeg henviser bl. a. til, at vi i det ærede Medlem Hr. Hartels Udtalelser, som findes paa Sp. 1090, finder det meget interessante Udtryk, at der er sket voldsomme Prisstigninger netop paa de engelske Produkter, som vi skal købe. Jeg synes, at her staar vi med noget af det allermost afgørende i hele Sagen. De voldsomme Prisstigninger paa engelske Produkter, som vi skal købe, er vistnok det mest haandgribelige Udtryk for, hvad det er, der faktisk er foregaaet, og hvis det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil sætte sig ind i det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Hartel her har peget paa, eller i øvrigt prøve paa at tage nogle Pejlinger med Hensyn til andre eksisterende Møntsorter, hvad enten det nu er Gylden eller skandinaviske Kroner eller andre, tror jeg nok, han vil kunne faa noget mere Viden om, hvordan disse to relative Bevægelser forholder sig, end det synes at fremgaa af hans Udtalelser.

Jeg tror, det vilde være heldigt, om Forhandlingerne i det Udvalg, som naturligvis bliver nedsat, vilde kunne foregaa i den Fordragelighedens Aand, der fandt Udtryk i den Tale, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller holdt. Der var i denne Tale saa meget, der tydede paa baade en Opfattelse af den Situations Alvor, vi staar i, og ærlig Vilje til, hvor der eventuelt — jeg ved det ikke — kunde ske Forbedringer, at gaa til en virkelig positiv Drøftelse af saadanne. Jeg vil gerne slutte med at udtale det Ønske, at Rigsdagen kunde gaa til de Forhandlinger, der nu skal foregaa i Udvalget, paa et saadant positivt Grundlag, som søger at faa det for vort Land bedst mulige ud af Situationen.

Knud Kristensen: Jeg tror, mine Udtalelser om Dollar og Sterling er blevet noget misforstaaet. Det skønner jeg af de Udtalelser, som baade Ordføreren for Socialdemokratiet og Ordføreren for de Radikale fremsatte derom. Jeg har aldeles ikke udtalt mig om, hvad det var for en Møntsort, der faldt. Jeg har udtrykkeligt sagt, at jeg ikke

skulde udtale mig om, hvorvidt man skulde have denne eller hin Kurs. Det, jeg har gjort opmærksom paa, er, at naar man taler om Svingninger, saa kan man ikke stille to Mønter op mod hinanden paa den Maade, at man siger, at paa Grundlag af den ene Møntsort er den anden svinget, for stiller man sig paa den andens Standpunkt, saa er den første jo svinget akkurat lige saa meget. Derfor kan man ikke maale det paa den Vis. Jeg mener for Resten, at den rigtige Maalestok vil være Varepriserne, men jeg hævdede, at efter den Maalestok, det ærede Medlem anlagde, kunde man lige saa godt stille sig paa Sterlings Grundlag, saa havde Dollar svinget, for den har svinget akkurat lige saa meget i Forhold til Sterling som Sterling i Forhold til Dollar. Det var det, jeg gjorde opmærksom paa, at det var en noget letkøbt Maade at argumentere paa, for det viste ingen Verdens Ting.

Det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at ingen med Ansvar vilde forlange, at Valuta-loven ikke skulde forlænges. Jeg tror nu, det ærede Medlem skulde indskrænke sig til at tale paa sit Partis Vegne og ikke tale paa Oppositionens Vegne. Selv om vi maaske kan være daarlige nok dertil, saa tror jeg dog alligevel, vi i det Spørgsmaal er bedre skikkede end det ærede Medlem Hr. Rager.

Jeg har saa et Par Bemærkninger til den højtærede Handelsminister. Jeg sagde noget om Ære og Ansvar. Ja, den højtærede Handelsminister viste ogsaa i Dag, at han fremdeles vil benytte denne Fremgangsmaade. Han henviste til Fremgangen fra 1932 til 1938, til Arbejdsløshedstallets Nedgang: denne Nedgang er *ergo* Valutaordningens Skyld. Men det var det, der skulde *bevises*. Naar Forholdene i øvrigt bedrer sig, hvad de har gjort i alle Lande siden den Krisetilstand, som Verden befandt sig i i 1932, tror den højtærede Handelsminister saa ikke, at det vilde have lettet herhjemme ogsaa, selv om vi ikke havde haft en Valutaordning? Men det er den gamle Historie: naar der kommer Vanskeligheder, saa er det Udlandet, saa er det Verdensforholdene, der er Skyld deri, men naar der kommer en Bedring, saa er det ene og alene Ministeriets Skyld. Det er det, jeg har karakteriseret som komisk, og jeg forstaar ikke, at en saa nøgtern Mand som Handelsministeren vil anbringe sig i denne fuldkomne komiske Situation, hvad ethvert fornuftigt Menneske formentlig nu kan se at det er.

Den højtærede Handelsminister talte om Raastofferne og sagde, at man maatte huske paa, at Kornindførselen var mindre i 1939 end i 1938. Ja, saadan kan man